Ч. 60 (13.605). Львів, середа 7. березня 1934. Poсztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голандії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Лещетарське Свято.

Посвячення захисту К. Л. К. у Славську.

Меткий і дільний Карпатський Лещетарський Клюб спромігся на свій власний захист. Це в нинішніх часах і в наших умовинах неабияке досягнення. Попередній голова К. Л. К. дир. ... і теперішній дир. Паліїв вложили немало праці і труду в це направду гарне і велике діло. На прекраснім місці, в столиці нашого лещетарського спорту — Славську, станув перший український лещетарський захист. Завдяки гідній ... допомозі голови УНДО д-ра Дм. Левицького і фаховій інж. О. Пежанського мають ... лещетарі дім, до якого не потребують вандрувати. До нього, як до вулика бджоли будуть ... на нічліг і відпочинок — з прогульок по довколичних горах.

На день 4. березня було зазначене і посвячення захисту і краєві лещетарські змагання.

КЛК попросив на це свято Преосвященого Кир Івана, щоби був ласкав особисто посвятити захист. Преосвящений не відмовився і не зважаючи на труд та невигоди, поїхав з львівськими лещетарями до Славська.

Свято почалось в 9. год. ранку архиєрейською Службою Божою, яку відправив Кир Іван при асисті шістьох довколичних священиків. Перед захистом був уставлений полевий вівтар, гарно прибраний смеречиною, вінками і прапорами. Все те робота місцевих лещетарів-верховинців, що цілу суботу працювали над тим.

Тисячна народу лещетарів і гостей вислухала Служби Божої та прекрасної, бадьорої проповіди Преосвященого. Кир Іван вказував у ній, що Католицька Церква не є проти скріплювання тіла своїх дітей. Навпаки, вона заохочує їх до цього, бо хоче бачити своїх вірних не тільки здоровими і гарними духом, але й сильними тілом. Спеціяльно наш нарід мусить старатися за фізичну тугість, бо тоді легше побореє перешкоди та трудноші на шляху до здійснення найвищого ідеалу.

Після Богослуження посвятив владика захист. В слові, звернені́м до українських лещетарів, побажав найкращих успіхів і висловив надію, що за захистом у Славську підуть інші захисти по всіх осередках лещетарського спорту в наших рідних прекрасних горах. Від духовенства привитав Преосвященого місцевий парох о. Леміщук, висказуючи при тім радість, що саме в його парохії повстав перший захист українських лещетарів.

Вкінці голова КЛК дир. Паліїв подякував Преосвященому, панотцям і всім гостям за участь у святі. Лещетарський спорт — говорив дир. Паліїв — це не тільки забава, це потреба нації, яка хоче бути здоровою і сильною. А буде такою тоді, коли всі спорти загалом та лещетарський зокрема підуть у село і захоплять міліони нашої молоді.

Крім Преосвященого Кир Івана прибув на свято през. д-р Дмитро Левицький, якого іменем названо захист, інсп. В. Кузьмович, о. ректор Перрідон, Р. Купчинський від „Діла“ і Е. Жарський від „Народньої Справи“.

При уладженні цілого лещетарського свята КЛК завдячує багато пп. Пежанським, які це в одній причинилися до його успіху. Збірка на захист принесла понад 100 зол.

—о—

Мунісипальні вибори.

ЛЬОНДОН. ПАТ. У четвер будуть у Великому Льондоні вибори до мунісипальної ради. Тому, що суспільність зрадикалізована, теперішня більшість ради боїться втратити перевагу. Фреквенція в 1921 р. виносила 28 прц. управнених, в 1928 р. 35 прц., а ц. р. сподіються ще більшої участи виборців. У 1921 р. консерватисти здобули 288.000 голосів, соціялісти 214.000, лібералы 31.000, а в 1928 р. консерватисти 285.000, соціялісти 252.000, лібералы 97.000. Соціялісти сподіються, що тепер перевищать свою цифру з 1928 р. і що принайменше зрівняються з консерватистами, коли їх не побідять. За вислідом виборів слідкують пильно як за висловом змагань виборців до евент. будучих парляментарних виборів. Положення лібералів таке слабе, що при четвергових виборах певно не відіграють ніякої ролі.

Ставіський і ще раз Ставіський.

ПАРИЖ. ПАТ. Енерґійне слідство у справі Ставіського викриває щодня нові сенсаційні подробиці. Число обвинувачених дійшло до 20, з них 14 перебуває вже у вязниці. Важним моментом у слідстві було прихоплення тальонів чеків Ставіського, що мандрували з рук до рук і врешті впали в руки ком. Боні. За цими тальонами шукали давно, а в останне їх вислали депоновані на адресу одного приятеля Ставіського в Льондоні. Посилка не застала адресата і вернула до надавця, якого обсервував тайно цент. як запідозреного. Правда, деякі часописи пишуть, що всю історію з тальонами вигадав умисне ком. Боні, який, маючи проти себе дисципліну, хотів реабілітуватися в дав ... приятелеві Ставіського, боксерові Немпірові, великі гроші.

Деякі з тальонів виявилися здробленими, ... на якому дописано: Доручено мін. Кеве 100.000 фр. Кеве категорично заперечує цьому і в менті виставлення чеку, ... 1932 р., не був зовсім міністром. Тоді всі тальони дали в експертизу.

Велике враження викликало теж арештування адвоката Жібо-Рібо, адвоката Ставіського, що ... вручив судовій владі тальони чеків Ставіського, виставлених на прізвище ... достойника. Серед чеків ком. Боні бра... на більші суми, один-же на кільк... з такою заміткою „виплачено Анатолеві“ я невідомо, хто це. Парляментарна слідча комісія переслухала сьогодні Ставіську і Романіна, щоби устійнити, з ким жив ближче Ставіський.

Мін. судівництва Шерон приняв прокуратора з Дійон, з яким говорив довше про вбивство радн. Пренса і який виключає можливість самовбивства. Слідство ведуть у всіх напрямках, що дають будьяку вказівку.

ПАРИЖ. ПАТ. Прокуратор переслухав теж акторку Ріту Жорж, яка заявила, що зустрічала Ставіського кілька разів у різних ресторанах та запротестувала проти того, щоби її вмішувати в аферу Ставіського.

ПАРИЖ. ПАТ. „Фіґаро“ й „Репіблік“ впевняють, що швидко треба дожидати арештування банди, про яку згадував мін. Шерон. Слідство затіснюється біля достойника, що „був вмішаний в останні випадки в Німеччині“ і від якого Ставіський мав дістати 20 міл. фр. на пресову кампанію ред. Дюріюса й Еймарда. Це — як каже „Репіблік“ — буде мабуть міжнародня банда, в якій можна буде шукати провокації на Ренну.

ПАРИЖ, 5. 3. ПАТ. Ген. прокуратор у Дійон заявив, вернувши з конференції в мін. судівництва, що слідча влада має надію викрити вбивників судді Пренса. Під сучасну пору істнують чотири можливости, які досліджують слідчі органи. Розшуки увійшли в дуже цікаву стадію. Мін. судівництва призначив окремого детектива, що співпрацює зі слідчою владою у Дійон.

Ширіть наш часопис!

По конґресі большовицької партії.

Велика сила великих слів, виголошених на останнім конґресі більшовиків не була в силі заховати дійсних відносин у країні Совітів. Верхівка комуністичної партії даремно намагалася заховати своє схвилювання за бучними фразами по адресі внутрішніх та зовнішніх ворогів та висловами незвичайними своєю гостротою навіть і для більшовицького парляментаризму. Звеличання Сталіна придбало на цім конґресі форми, що пасувалиб скорше на збіговища московських старовірів чи тибетських лям ніж до конґресу „пролетарської" партії. Театральне каяття та таньблення недобитків партійної опозиції включно з Раковським мусіло задемонструвати єдність партії перед близькою грізною будуччиною. Страх виявив тут безмежну віру московської душі в єдиноспасаємість самодержавности.

Абсурдним контрастом до миролюбних запевнень на конґресі був виступ шефа III. Інтернаціоналу, Мануїльського, з хвалькуватим справозданням про сили та перемоги більшовизму поза межами СРСР. Його виступ нагадував того відважного подорожнього, що мандруючи лісом вночі одяг на піднесену руку шапку, щоби розбійники думали, що він не сам.

У небувалих навіть для партійних конґресів дозах подано для зібраних наркозу більшовицької статистики. Вона відносилася справді головно до майбутніх досягнень, другої пятилітки. Оскільки її подано в рублях, вона не зробила на чужоземну пресу ніякого вражіння, бо про вартість більшовицького рубля чужинецькі економісти знають лише, що він паде приблизно в геометричній проґресії.

З куріозів конґресової статистики варто зазначити твердження, що СРСР є тепер найбільше хлібною країною, бо зібрав у минулім році більше збіжа ніж Зл. Держави Америки. Поминаючи точність більшовицької статистики та досить поважну ріжницю щодо скількости населення обох держав, не можна забувати того, що в Америці хліб є додатковою поживою, а під владою московського уряду девять десятих населення крім хліба властиво ніякої іншої поживи не мають.

При тім більшовицька статистика сама стверджує наявність і неминучість постійного голоду. Згідно з цею статистикою скількість збіжа в рекордовім 1933 році зросла в порівнанні до 1913 року приблизно на 1/8 частину, а населення за той самий час, у всякім разі перед голодовою катастрофою, мало зрости на 1/3 частину. Треба також зважити на те, що кількість збіжа в 1933 році була як звичайно обчислена перед живами на полі. По обчисленніж самої більшовицької преси при молоченні та транспорті погнило та розтрушено в діравих ваґонах приблизно шесту частину цілої скількости збіжа. Отже для поживи лишилось значно менше ніж у 1913 році. До того, перед війною було крім хліба багато інших засобів поживи, яких нема й сліду тепер.

Коли до цього додати, що перед війною хоч і був також так званий голодний експорт, але всеж від селян не відбирали хліба збройною силою, щоби викидати його за кордон, то буде цілком зрозуміло, що хвалькувата більшовицька статистика є жахливим ствердженням страшної голодової катастрофи.

При такім катастрофальнім браку поживи для самого населення плян збільшення худоби передбачений для другої пятилітки або є наскрізь фантастичним, або може бути переведений коштом голодової смерти десятків мільйонів „інородців" та й самих таки росіян. Щоби селяни годували худобу самі, вмираючи з голоду, припустити тяжко навіть в умовах більшовицької дійсности.

Щодо сучасного стану худоби в СРСР, то на конґресі заявив бундючно Косіор, що дальшому зменшенню худоби покладено кінець, але додав скромно, що цифри зросту кількости худоби покищо невідомі. А це при більшовицькій статистикоманії річ дуже замітна.

Поворот від паради партійного зїзду з астрономічними цифрами майбутніх досягнень другої пятилітки до злиденної дійсности совітських буднів вражає в пресі різкою суперечністю. З карикатурно-коршмарною ясністю видно, як ціла тяжка індустрія давить своїм надмірним і безглуздим тягарем нещасливе населення Совітського „Союзу". Там, де тяжкий більшовицький промисл працює для безпосереднього ужитку населення, він виявив свою безсумнівну нікчемність. Але він може виявити цю нікчемність лише в незначній мірі, бо на три чверти він працює для потреб війська і майбутньої війни, отже й показати може, чого він вартий, лише в часі війни, якої [illegible] слушно так боїться московський уряд.

Тим часом ціла більшовицька преса стверджує, що направа тракторів, спеціяльно на Ба[illegible] дні, йде дуже повільно, до тогож все погіршується. Повно скарг у пресі також на відомий катастрофальний стан залізниць, які не можуть довести в свій час, ані насіння для колхозів, ні нафти для тракторів.

Вивіз насіння з колхозів в осени і довіз його на села весною, якого не можуть тепер подолати залізниці, належить до найганебніших чинів більшовицької безглуздости. Уряд боїться полишити насіння селянам на зиму, щоби вони не зїли, і тому перетяжує непотрібними вантажами і без того кволі залізниці. Щож до нафти для тракторів, то варто згадати, що московський уряд залишає ледви 15 проц. цілої добутої кількости нафти в краю і продає її населенню приблизно в тридцять разів дорожче ніж за кордоном. Отже спочатку валюта на світову революцію та власне військо, а потім нафта для власного сільського господарства.

Щодо самого занепаду здібности робітників до праці в таких поважних підприємствах, як залізниці чи варстати для направи тракторів, то він свідчить не менше ніж сама більшовицька статистика, що коли селянство на Україні вимирає з голоду, то й робітництво втрачає сили від голоду.

Плян другої пятилітки, про який так багато говорилось на конґресі, побудовано справді на піску, хоч під ним і поховали мільйони померших з голоду.

М. Данько.

На парляментарній арені.

Промова сенатора д-ра Антона Горбачевського, виголошена на пленарнім засіданні сенату 26. лютого ц. р. при ґенеральній дебаті над буджетом.

Висока Палато!

Репрезентація українського населення, осілого від віків на землях, що їх приділено без запитання про волю цьогож населення до польської держави, вступаючи перед кількома роками до польських законодатних установ, мала надію, що українському народові припадуть для його розвитку ширші рами. Хоча в збройній боротьбі за здобуття права державного самоозначення ми улягли, то одначе загально-людська вартість і значіння національних цінностей казали нам вірити, що в межах польської держави відношення між народом і державою польською та українським народом уложаться в спосіб, що дадуть запоруку поширювання національних прикмет українського населення.

Одначе оці надії вповні завели. Польські уряди і передтравневі і потравневі змагали у створення стану, який є запереченням тих наших передбачувань та надій.

Отже на північно-західних землях української національної території приступив уряд до творення з тамошнього населення громадян тим способом, що піддав своїй адміністрації православні церкви, парохії та парохіяльні метрики, а вислід тої адміністрації очеркують оці такі цифри: з загального числа 2.724 [illegible]

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 7. БЕРЕЗНЯ 1934.

МИРА ҐРУҐЕНБЕРҐ.

ДОМАШНІ ІНТЕРЕСИ.

— Ерика — сказав чоловік до своєї жінки — я куплю тобі ту чудову вуальку до капелюха, про яку ти згадувала мені вчора, але за це мусиш мене виручити в одній справі...

— Щож таке? — спитала Ерика з недовірям.

— Дрібничка. Я умовився з Куртом завтра на 12-ту годину, а не можу відкликати цієї зустрічі. Він дуже гнівався би... буде чекати за мене. Ти мусиш піти за мене і виправдати мене як слід.

— Саме завтра... тоді, коли я маю зайняте ціле передполудне... Де ти з ним умовився?

— Перед оперою.

— Це дуже невигідно. А я маю орудки на другім кінці міста.

— Будь така добра... подумай, може тобі вдасться якось поділити свій час.

Ерика — дуже добра. Подумала і каже:

— Правду кажучи, я мушу переміняти всі свої „рандеву", але чого я не зробилаб для тебе?... ти знаєш.

На другий день вернулась Ерика домому — вся втомлена, розбита, три години після звичайної обідової пори.

— Дуже важко працювала я нині на ту вуальку — востогнала вона... — Ніг своїх не чую. Це зовсім у твому роді... говориш про „дрібничку" і зовсім не подумаєш, яка це для мене страшна переміна цілоденного поділу годин.

Не розумію — виправдувався чоловік — я тогів тільки...

— Ти ніколи цього не зрозумієш — відрубала вона йому. — Не умовляйся на інші рандеву, коли ти не маєш часу! Яка мука! Девята година вранці і я вже на місті, щоб піти до фризієрки, на ондуляцію. Мене замовила вона на одинадцяту, але я мусіла піти раніше, коли в 12-ій мусіла бути перед оперою... хотіла випередити інші пані. Але, розуміється, там уже сиділи інші і я не могла дочекатись черги. Щож я мала робити? Без зачіски не могла я вечором піти до театру. Отже взяла я авто, подумай собі — авто! тепер, коли ми мусимо так щадити. Поїхала до фризієра в центр. Щасливо попала на чергу. Він удвоє дорожчий, як моя фризієрка... Ага, чи ми маємо дома краплі на шлунок?

— Тобі недобре, моє золотко?

— Я певне зіпсувала собі шлунок при автоматичнім буфеті.

— Автоматичнім буфеті?

— Ти знаєш, яка я ощадна. Рахую кожний сотик.

— Домаж чекав за тебе обід...

— Чи я можу до четвертої години бігати з порожнім шлунком? Не маєш чого хвилюватись! Я купила собі дві зовсім звичайні булочки зі шинкою. Але я не терплю таких річей. Мусіла вступити до каварні і казала собі дати лікер на біль шлунка. Не можеш уявити собі, які вони ціни беруть за таку дрібничку. І само собою, не нішо не помагає. І так з тим болем мусіла я бігати аж до Маріягільфер... ясно, що не трамваєм... Крамниця є на самій горі.

— Яка крамниця?

— Но, ця з вуальками. Тепер не будеш зі мною сваритись і не заперечиш, що ти обіцяв мені вуальку за мою чемність.

— Добре, добре... але вуальку можна дістати в самім місті, не треба аж так далеко...

— Я так і знала! Коли хто такий марнотратник, як ти, то входить до першої крамниці з берегу. Я так не можу... мушу добре обдумати, коли, що і де купую. Зрештою сам бачиш, як я обраховую кожний сотик. Я купила собі брунатну вуальку, бо вона трохи дешевша від чорної. Але здається, що довго таки так не витримаю. Коли Кітті потребує нового капелюха, то іде з найкращого сальону моди, а я мушу їздити аж на Йозефштад, щоби заощадити...

— Навіщож тобі знову нового капелюха?

— Як ти взагалі можеш питатись про такі справи?! Чейже ти розумієш, що не можу носити брунатної вуальки до чорного капелюха. Й мені в ньому?

— Чудово.

— А який він дешевий. Сам не вгадаєш — ні, навіть не пробуй. Цілий за 10 шилінгів!

— Разом зі шпилькою?

— Ти зовсім смішний. Шпилька мала на [illegible] ставі ціну 80 шилінгів. Але як я вміло торгувалась! Відступили мені за 28 шилінгів. [illegible] лися, що тратять на цьому.

— Ти не можеш ще тепер оцінити [illegible] Побачиш, коли вберу його до нової суккі.

— Нової суккі?!

— Це теж дурничка. Матерію купила я на випродажі, а моя кравчиня шиє мені такі [illegible] за пів дурно. Зовсім гладкий фасон, такий як ти любиш. Єдина прикраса це чотирограні ґудзики з дерева, найновіша паризька мода. Я [illegible] ла купцеві, що я з театру і вони порахували мені дешевше для реклями, як для артистки. Дай мені олівця, нехай обрахую, скільки я нині заощадила.

— Маєш. Ага! Тепер скажи мені, що сказав Курт, коли тебе побачив?

— Курт? Як ти собі уявляєш?! То при тих усіх інтересах я могла ще бігти під оперу? Я зовсім не розумію, як ти розділюєш свій час... ціле передполудне полагодити стільки справ...

Перекл. А. Б.

[illegible] в часі, коли Польща на тій тери-торії обняла владу, тепер 2.100 святинь слу-жить релігійному культові громадян того віро-ісповідання, 238 уляглo знищенню, або присвя-чено їх на інші цілі, напр. на школи, а 230 пере-мінено на римо-католицькі костели, вкінці 147 [illegible] зачинено. Адміністраційна інтервенція [illegible] приводу відбувалася способом просто [illegible], уживаючи драстичних засобів, [illegible] що сцени, які там діялися, пригадували [illegible] забуті історії релігійних воєн. Хто [illegible] та читав щоденники з того ча-су, [illegible] сконстатувати, що такі особливі інтер-венційні засоби мали місце напр. у Жабчу, [illegible] пов., в Посадові, томашівського пов., [illegible] біґорайського повіту та в Бублі, біло-[illegible]ського повіту.

В парі з тим відбувалося на цих землях на-[illegible] культурних та освітніх станиць під [illegible] повного сепарування їх від т. зв. сокаль-ської границі. При чому пильновано, щоби [illegible] вплив, що пересякав зпоза сокаль-ського кордону, борони Боже, на ці терени не [illegible].

Те саме діялося також і в кооперативній [illegible]. Кооперативи були теж пильно ізольо-вані від львівського Ревізійного Союзу, з тою [illegible], щоби оці волиняки, поліщуки, холм-щаки та мешканці Підляшша не усвідомили со-бі, що вони належать до того самого племени, що й українці, які заселюють Галичину. Сло-вом, діялося під гаслом реґіоналізму, а реґіо-налізм оголошено навіть, як політичну програ-му державної адміністрації для Волині й інших північно-західних земель. Розуміється, з тим [illegible], аби безумовно утруднити консоліда-цію українських земель.

Рівночасно на території Східної Галичини приступлено до уніфікації через звивання і ка-сування вселюдних шкіл. Вислід того був та-кий, що коли в часі обняття влади Польщею було у Східній Галичині понад 3.500 шкіл з у-країнською мовою навчання, то тепер можна начислити тільки 123. З нечисленних дер-жавних гімназій з українською мовою навчан-ня, які істнували в Галичині, зачинено гімназію в Тернополі, а то нібн тому, що там ведено здогадно протидержавну діяльність. У світлі пе-реводу карного процесу показалося, що ті за-міти нестійні, одначе гімназії, всупереч захо-дам у тім напрямі, дотепер не реактивовано і здається, що вона не буде вже реактивована.

Зараз по обнятті адміністрації у Східній Галичині припинено самоврядування. Громад-ські ради, які ще були чинні, розвязані, і на місце рад настановлено комісарів. Комісарське правління тривало довгі роки, а коли вкінці по-рішено привернути самоврядування, то атрибу-ти, що їх мали громадські ради, фактично ска-совано. Громамадські ради в інтересі гро-мадян, в міру фінансових спроможностей, жертвували деякі суми чи то на цілі культур-ні, чи господарські у формі субсидій для ріж-них установ. Одначе тепер річ стоїть так, що громадські ради в тих великої ваги для них справах не мають ніякого голосу. Громадські буджети є тепер висловом диктату повітового виділу, який з одного боку деякі позиції зов-сім вичеркає, а з другого боку зовсім неперед-бачені ухвалою громадської ради позиції вставляє до буджету, так, що громадська рада є безсильна. Всякі жалоби і рекурси полиша-ються без успіху, бо погляди, якими кермують-ся повітові виділи при розглядванні буджету, є висловом політичної програми влади, яка має оконечно рішати ці жалоби. Словом: право приймати ухвали і постанови у справах куль-турних потреб загалу мешканців громади фа-ктично не істнує.

Самоврядування повітове зовсім скасова-но. В повітовій раді мало заінтересоване насе-лення деякий вплив на фінансову адміністра-цію повіту та установ і фондів, якими оруду-вав повітовий виділ. Це все припинилося, коли скасовано повітове самоврядування і на його місце встановлено комісарську управу.

(Далі буде.)

СПИСОК
управнених до участи
В ПЕРШОМУ І ДРУГОМУ ЛЬОСУВАННІ „ДІЛА“

(Надіслана передплата за час до кінця червня ц. р.)

291) о. Степан Онишкевич. 292) Іван Стецьків. 293) Іван Марків. 294) о. Іван Фединський. 295) о. Василь Левицький. 296) о. Михайло Осадца. 297) Олекс. Пеленський. 298) о. Роман Зарицький. 299) о. Іван Прокопович. 300) Василь Фірман. 301) Д-р Степан Зарицький. 302) Осип Радзівіл. 303) Д-р Іван Стадник. 304) Д-р Василь Куцик. 305) о. Іван Хавалко. 306) Дмитро Зінко. 307) Д-р Андрій Жуковецький. 308) Йосиф Куліковський. 309) Волод. Менцінський. 310) М. Никифорук. 311) о. Іван Іванчук. 312) Григорій Казанівський. 313) Марія Пілгайнова. 314) о. Василь Лозовий. 315) Читальня „Просвіти“, Чернелів Руський. 316) о. Василь Навроцький. 317) Роман Петрицький. 318) о. Яків Тарнавський. 319) Повіт. Союз Кооператив, Тернопіль. 320) Іван Боднар. 321) Анна Залеська, Луцьк. 322) Повіт. Союз Кооператив, Збараж. 323) о. Михайло Світенький. 324) о. Петро Голинський. 325) І. Мануляк. 326) Григорій Судомир. 327) о. Іван Прийма. 328) о. Никола Булик. 329) Волод. Свистун. 330) о. Іван Жарський. 331) Павло Мудрик. 332) Софрон Добрянський. 333) Д-р Осип Галущак. 334) о. Т. Атаманюк. 335) Д-р Роман Марковський. 336) о. Сильв. Калиневич. 337) о. Вас. Воронюк. 338) Чит. „Просвіти“, Озірна. 339) Михайло Скорода. 340) Д-р Арсен Тригубчак. 341) Іван Гаврилів. 342) о. Степан Мохнацький. 343) Михайло Туркевич. 344) Д-р Микола Фуртак. 345) Ф. Біликівна. 346) Д-р Михайло Мельник. 347) о. Іван Березинський. 348) Д-р Іван Тягнибок. 349) о. Степан Вонс. 350) о. Петро Казанівський. 351) о. Михайло Юхнович. 352) о. Степан Весоловський. 353) Теодор Мельничук. 354) Григорій Кісь. 355) Василь Боднарук. 356) Григорій Лилик. 357) Евген Градюк. 358) Ірина Соколова. 359) Іван Луцейко. 360) Софія Тимкевич. 361) Гонората Богорська. 362) о. Антін Макар. 363) о. Іван Ящевський. 364) о. Василь Фартух. 365) о. Матвій Павлюк. 366) Теофіль Рибачевський. 367) о. Северин Метеляя. 368) Кооперативний Банк, Почаїв. 369) Олекс. Довбенко. 370) Теофіль Лішкевич.

(Дальший виказ в чергових числах.)

З ПОДОРОЖНІХ ВРАЖІНЬ.

Прага культурним осередком української еміґрації. — Високий Педаґоґічний Інститут ім. Драгоманова. — Музей Визвольної Боротьби. — Історичний Кабінет і музей-архів у Тосканській Палаті.

Прага сама собою гарна і чепурна, розложе-на вона по обох берегах Велтави. Береги окуті в камінь. На Велтаві кілька гарно забудованих і украшених городами островів. Літом вони му-сять робити особливо приємне враження. Велтава широка. Її береги і обі частини міста получені численними новими і старими мостами. Споміж мостів на перше місце під архітектурним й істо-ричним оглядом вибивається міст Карла IV. Він прикрашений різьбами і постументами. Вечорами набережні вулиці роблять сильне враження, особливо на тлі плеса Велтави. Над берегом з лівої сторони гордо підноситься до гори замок (колишній королівський) званий по чеськи „Гра-дчани“ з величавим костелом св. Віта й окружаю-чими його старовинними будівлями. Замок став тепер осідком численних міністерств і резиден-цією президента республіки проф. д-ра Ма-сарика.

На протилежному березі бачимо чеський народній театр, парлямент, університет, (фільо-софічний і правничий факультет), новий буди-нок міністерства торговлі і залізниць. У тій-же частині Праги є славний репрезентаційний чесь-кий дім з ресторапом і кавярнею, але він поло-жений не над берегом.

Словом Прага робить якнайкраще вражін-ня як своїм зовнішнім виглядом так і ріжнород-ністю та красою своїх будівель. Прегарним є великий національний музей при площі св. Вац-лава. Напроти нього імпозантний памятник Вацлава, а далі за ним величезна площа, най-ширша вулиця в Празі. Вона направду є не пло-щею, а довгою широкою вулицею (проспектом). При тій болото наскрізь модерних будов. Деякі з них мають тільки залізо-бетонове обрамування, а фактично цілі вони зі скла. Таким є величез-ний будинок „Баті“, що побудований у формі пасажу, який лучить дві вулиці.

Прага — великий культурний центр, не тіль-ки чеський, але по війні і загальнословянський. [illegible] молодої чехословацької республики стало по війні я осередком культурного життя і культурних аспірацій великої української е-міґрації. Ясно, що коли я находився в Празі, то [illegible] зацікавитись культурною працею і [illegible] культурної та наукової творчости на-ших українців-еміґрантів. Про Український Віль-ний Університет та про наші відвідини в ньому я [illegible]. Нині хочу поділитись моїми вражін-нями і спостереженнями з життя інших наших культурних установ у столиці чехословацькій [illegible].

Є в Празі Високий Педаґоґічний Інститут ім. М. Драгоманова. Він фактично як школа злі-квідований ще в минулому 1933 р. Тепер істнує він як науково-дослідча установа, при чому давна його орґанізація вповні збережена. Ли-шився весь професорський склад, а давні сту-денти можуть там докінчувати свої студії та до-бувати наукові ступні. Ректором Інституту є проф. д-р Василь Сімович (тепер на відпустці безплатній), проректором є проф. Л. Білецький. Професори дістають стипендії від міністерства закордонних справ у таких розмірах: професор 550 чеських корон у місяць, доцент 500, а лек-тор 400. Хто жонатий, дістає крім того 100 кч. на жінку. Хто має діти дістає ще додатково 50 кч на кожну дитину. Це вистарчає ледви на ве-ґетування. Інститут був незвичайно цінним на-бутком для української культури і тому дуже жалко, що він найшовся у стані ліквідації.

Окремо відвідали ми (я і пос. Макарушка) Музей Визвольної Боротьби України. Стрічали і приймали нас там директор музею проф Д. Антонович і принагідні відвідувачі музею. По-мічником проф. Антоновича в музейній праці є доцент Наріжний. Вони працюють для музею з посвятою. Цей музей заснований військовими колами української еміґрації в 1925 р. Є це окреме статутове товариство. На чолі управи му-зею стоїть ректор Укр. Вільн. Університету проф. д-р Іван Горбачевський. Утримується музей зі збірок. Львину частину на його утримання дає п. Лесюк з Америки. Його заходами поширюють тепер приміщення музею з трьох на шість кім-нат. У часі наших відвідин це приміщення ре-монтували. Музей ділиться на 4 відділи: полі-тичний, військовий, еміґраційний і культурний. Крім того є в музею окремий архів полонених і УСС. Музей видає неперіодичний орґан „Вісти“. У ньому зібрані великі культурні цінности. З року на рік він розростається.

Управа музею готовиться до вибудування о-кремого будинку під назвою „Український Дім“, у якому найде відповідне приміщення музей і культурні українські установи в Празі. На бу-дову переводиться загально-народню збірку. Площа під будинок є. Її дарувало місто Прага. Будинок коштуватиме 500 тисяч чеських корон. Досі зібрано коло сотні тисяч. Установа, як ба-чимо, незвичайно потрібна та корисна не тіль-ки для еміґрації, але для всього українського народу. Працю тієї установи треба щиро підтри-мати та подбати про те, щоби в Празі дійсно станув український будинок, у якому ґуртува-лась би вся без ріжниці українська національна еміґрація.

Є в Празі ще Український Історичний Ка-бінет, при якому є музей-архів колишнього У-країнського Громадського Комітету, що на його чолі стояв пок. М. Шаповал. Ці установи мають приміщення у Тосканській Палаті на Градчанах. Опікується цим Кабінетом проф. Слявік, відомий приклонник українців. Він є головою Східньо-славянського Музею, в якому є відділи: росій-ський, білоруський, грузинський, кубанський, азербейджанський та інші. Ми відвідали проф Слявіка і провели з ним декілька гарних хвилин на милій розмові. Обдарував він нас своєю гаміт-ною працею про революцію на европейському Сході. Багато сторінок у тій публікації при-святив він українській революції.

В Українському Історичному Кабінеті пра-цюють з великим запалом і посвятою пп. Обі-ний, що є і референтом музею-архіву, А. Животко і д-р Кобилянський. Двічі ми мали нагоду бути в їх варстатах праці та знайомитись з методикою і плянами роботи.

У тих самих льокалях найшла приміщення велика бібліотека Українського Соціольоґічного Інституту, в якій працює проф. Г. Григоріїв. І з ним мали ми там ділову розмову.

Вас. Мудрий.

Чехи заговорять про поляків, як ніколи.

ТЕШИН, 5. III. ПАТ. Чеська Матіца Школь-ска, леґіонарі й ін. чеські орґанізації скликали на 11. ц. м. велике протестаційне віче до Тешина. Представники тих орґанізацій говорити-муть на тему польсько-чеських взаємин в останньому часі. Чеська преса заповідає, що на цьому вічу впадуть слова, яких з огляду на політичну дисципліну під адресою поляків давно не вживали. Серед поляків, що живуть у ЧСР., велике затрівоження.

Pro domo sua.

Троха полеміки і троха спогадів у відповідь на один напад „Хліборобського Шляху“.

1. НАПАСТЬ

У „Ділі“ з 19. II. ц. р. була поміщена замітка про б. гетьмана п. П. Скоропадського у звязку з його участю в балю московської еміграції в Берліні. Замітка була написана на основі опису цього балю, опублікованого на сторінках берлінського часопису „Берлінер Цайтунг ам Міттаг“. До опису додано там ілюстрацію на якій фігурує і п. Скоропадський. Замітка „Діла“ про цей баль вивела з рівноваги львівський тижневик „Хліборобський Шлях“. І ось у ч. 8. з дня 25. лютого ц. р. „Хліборобський Шлях“ оголосив статтю під виမовним заголовком „Систематична кампанія „Діла“ проти гетьмана Павла“. У ній автор зацитував цілу замітку „Діла“, а потім подав до неї свій коментар. Цей коментар ми частинно зацитуємо. В ньому читаємо:

„Колиб навіть ця вістка не була видумкою, то редакція „Діла“, поміщуючи її, довершила „недовольного (! — чуєте? — прим. склад.) вчинку. Бо щоби мати оправдання „містити таку вістку з очевидною ціллю пошкодити Гетьманові, на те требаб наперед ствердити, як поводилися деякі українські „демократи“ супроти Гетьмана, коли він брав участь у ріжних українських імпрезах. Зазначуємо, що хамство українських „демократів“ у поведінці супроти українського Гетьмана перевищило все, що можна собі уявити. Це хамство не кінчилося навіть підчас загально-українських релігійних торжеств, у яких брав участь сивоволосий Гетьман.

„Але підем далі. Допустім, що для редакторів нашого „репрезентативного“ часопису навіть ці численні хами були героями та елегантами, то ще й тоді требаб мати лице, щоб вимагати від старшої поважної людини зірвання всіх його особистих і товариських взаємин, які він мав від своєї молодости. До цього треба додати, що в данім випадку ці взаємини торкаються зовсім неполітичної особи.

„За всі ті і їм подібні атаки, котрі вже віддавна стали системою, відповідає, очевидно, ніхто інший, а тільки головний редактор „Діла“, бо саме він завів цю систему. Се пан Василь Мудрий“.

Далі говориться в статті про те, що „Діло“, мовляв, „знищило“ честь пок. Ст. Томашівського, а редактор не хотів „добровільно помістити жадного спростування“. Словом, редактор „Діла“ змагає буцім-то до того, щоби „в українській суспільности знищити всякий авторитет“.

Тепер нехай мені буде вільно на беріжку зацитованого висловити кілька думок.

Передовсім ніколи ні „Діло“, ні його головний редактор, ні навіть „хамство українських демократів“ не вимагали і тепер не вимагають від п. Павла Скоропадського „зірвання всіх його особистих і товариських взаємин, які він мав від своєї молодости“. Далі, якщо справа з тими звязками в порядку, то чому „Хліборобський Шлях“ твердить, що буцім-то сама згадка про ті звязки може бути для п. Скоропадського шкідливою? Коли п. Скоропадський не криється з тими звязками у Берліні і коли про них свобідно пише німецька преса, то чому про них не малаб писати і відповідно їх насвітлювати українська преса? Зокремаж орган п. Скоропадського у Львові „Хліборобський Шлях“ повинен би радше тішитись тим, що про звязки його протектора пишуть, ніж на це обурюватись. Але річ у тому, що й для „Хліборобського Шляху“ ці звязки, видно, не дуже вигідні, коли він намагається їх аж так наївно затемнювати і затирати. І саме тому, що в „Ділі“ була вістка про ті звязки, то „Хліборобський Шлях“, орган найвищої української „аристократії“, так дуже розсердився. Видно, що „Хліборобський Шлях“ є приклонником та визнавцем виключно тільки таємної дипльоматії. Українське громадянство не повинно знати про те, що робить і як та з ким підтримує звязки „український Гетьман“.

Я думаю трошки інакше як „Хліборобський Шлях“ і вважаю необхідним інформувати українське громадянство про все, що має якенебудь відношення до українського життя, а в тім і про звязки п. Скоропадського з російською політичною еміграцією. Думаю, що як згадка в німецькому щоденнику про участь п. Скоропадського в російському балю не нарушила нічим його авторитету для „Хліборобського Шляху“, так само не могла цього авторитету нічим нарушити ні йому пошкодити згадка про це в демократичному українському „Ділі“.

Колиж автор статті у „Хліборобському Шляху“ так не по аристократичному, але просто по простацькому звалює всю вину за участь п. Скоропадського у російському балю на „хамство“ української демократії, то він тим самим робить ведмежу прислугу свому гетьманові, бо льогічно осуджує його вчинок і крім того дає доказ, що не належить не то до „аристократії“, і навіть не до намічених до нобілітації неофітів, а до простих хамів.

2. INDE IRA?

Але правдиве джерело гніву „Хліборобського Шляху“ на „Діло“ і зокрема на мене не в тому. Воно криється де інде. І тут я мушу зайти у ділянку спогадів. Творцем ідеольогії українського монархізму є, як відомо, пок. Вячеслав Липинський. Він своєю працею не тільки угрунтував ідеольогію українського монархізму, але й для її потреб реабілітував в очах українських монархістів б. гетьмана П. Скоропадського та підніс його на еміграції на педестал монарха. Тимчасом практичне життя і деякі політичні потягнення п. Скоропадського переконали пок. В. Липинського що П. Скоропадський не доріс до своєї ролі. І пок. Липинський рішився розвінчати п. Скоропадського та стягнути його з того педесталу, на який його вивів. Я особисто жив з пок. В. Липинським у добрих взаєминах. Високо я його цінив. І хоч ми були політичними противниками, то я ніколи не відмовляв йому в „Ділі“ місця на його статті, навіть такі, які суперечили ідеольогії „Діла“. В таких випадках я давав до статтей пок. В. Липинського редакційну замітку, що публікую їх на виключну його відповідальність і що редакція з його думками не погоджується. На такі замітки погоджувався все і пок. Липинський.

У 1930 р. в часі мого довшого побуту в Відні запросив мене до себе пок. В. Липинський. Там говорили ми зі собою два дні на всякі політичні теми. Там він розповів мені докладно про діяльність п. Скоропадського і про свій конфлікт із ним. Там він відчитав мені і проект статтей, що мали розвінчати п. Скоропадського. Просив мене, щоби я їх надрукував у „Ділі“. Я прирбіцяв. Просив тільки порбити малі поправки. Він на це згодився. Коли я вернув до Львова п. Липинський прислав мені ці статті. Я їх опублікував.

Статті поставили на ноги всіх приклонників п. Скоропадського. Вони рішили за всяку ціну „розправитись“ за ці статті з п. В. Липинським. І тому припустили передовсім „штурм“ на мене. Засипали мене спростуваннями. Кожне з тих спростувань доказувало, що цих статтей п. В. Липинського не можна брати поважно, бо він писав їх у невідповідальному стані. А пок. В. Липинський хорував на груди, не на голову. Якщо я був би всі ці спростування видрукував, то від них пок. В. Липинський був би напевно сконав до місяця. Ці „спростування“ булиб для нього страшні.

Тоді я рішив за жадну ціну не пустити на сторінки „Діла“ ні одної статті, ні одного спростування проти В. Липинського, щоби не затроювати йому життя.

3. ХТО СТОЯВ НА СТОРОЖІ АВТОРИТЕТУ?

Таким чином тоді, я, політичний противник В. Липинського, стояв на сторожі його авторитету як ідеольога українського монархізму і на сторожі життя пок. В. Липинського. А ті, яким він дав ідеольогію, яких зорганізував, яких організаційно та ідейно сцементував, вели зі мною боротьбу за те, щоби його збезчестити на сторінках „Діла“. У справі вміщення тих численних спростувань на статті В. Липинського інтервеніювало в мене багато менше і більше видатних монархістів, інтервеніював і теперішній резидент п. Скоропадського у Львові, редактор „Хліборобського Шляху“ п. І. Гладилович. Мені грозили тоді члени камарилі п. Скоропадського судом, насилали до мене адвокатів, писали ординарні листи до ріжних краєвих впливових чинників, щоби ті мене примусили дати їм змогу нищити В. Липинського, але всі ці заходи закінчилися нічим. Я на сторінки „Діла“ нічого не впустив такого, що підривалоб авторитет В. Липинського або наражувало його на прикрощі.

Коли В. Липинський по році і пів помер, тоді ніхто вже більше не намагався „простувати“ його статтей. І всі т. зв. ванзейці, беззастережні приклонники політики „неполітичного“ п. Скоропадського почали проливати сльози по втраті свого ідеольога, почали його „канонізувати“. Перед смертю namocілись були його нищити при допомозі „Діла“.

Отже хто боронив тоді авторитету В. Липинського? Змобілізовані члени камарилі п. Скоропадського? Пан редактор „Хліборобського Шляху“ і тепер залюбки цитує В. Липинського, але про все те, як то проти нього і його товаришів доводилось саме мені боронити авторитету того самого Липинського — він мовчить. Отже пани гетьманці з окруження п. Скоропадського не вміли пошанувати навіть свого власного найбільшого авторитету, то яке моральне право вони мають закидувати в „Хліборобському Шляху“ мені те, що я, мовляв, у „Ділі“ нищу авторитети в суспільности.

Факт, що православний п. Скоропадський є авторитетом для католицького монархіста п. Івана Гладиловича хіба нікого не переконає, що він мусить бути авторитетом для мене, що не маю нічого спільного з монархізмом.

А тепер дещо про пок. Ст. Томашівського. „Діло“ під моїм проводом ніколи не нищило авторитету Ст. Томашівського як історика і дослідника, але „Діло“ поборювало С. Томашівського як політика в тому часі, коли він допустився політичної похибки ці становища „Діла“. Неправда, що „Діло“ не хотіло містити добровільно спростувань п. С. Томашівського. Пок. Томашівський сам не хотів писати ні спростування ні пояснення для „Діла“, а зате хотів, щоби редакція [illegible] кликала те, що про його політичний виступ написала. А це було неможливе і нічим неоправдане. Зрештою про пок. С. Томашівського я свому часі я [illegible] ще і внесиню деякі його справи. Нині про це [illegible] передчасно. Про нього маю я деякі матеріяли і [illegible] пок. В. Липинського.

Зазначу тільки, що саме пок. С. Томашівський був у нашому житті тим, який нищив авторитети, [illegible] міг і як міг. І про те в свому часі напишемо.

4. ОСОБИСТИЙ НАПАД.

Тепер перейдімо до ще одної пікантної справи, яку порушив „Хліборобський Шлях“ у цитованій вже статті. Під кінець своїх міркувань автор статті „Систематична кампанія „Діла“ проти гетьмана Павла“ пише таке:

„І хто це робить? Пан Василь Мудрий, якого в органі його тодішнього партійного товариша, а саме в „Новім Часі“ названо як того, що офірував свої послуги більшовикам, але ті не прийняли його на редактора. Тоді щойно він (Мудрий) схаменувся в „Ділі“ і, як знаємо, все ще довший час відвідував більшовицьке посольство“.

Те, що тут написане є витвором якоїсь хворобливої уяви, або овочем злоби ненормальної людини.

Передовсім у „Ділі“ я почав працювати тоді, коли в Польщі взагалі ще не було більшовицького посольства. Тим самим не міг я ніяким більшовикам офірувати своїх редакторських послуг. Крім того я взагалі ніколи ніяких своїх послуг більшовикам не пропонував. Отже ця вістка „Хліборобського Шляху“ є звичайною злобною брехнею і наклепом. Оскільки мені память дописує, то в „Новому Часі“ ніколи не було замітки такого змісту. Від перших днів постання УНДО я належав у партії до тих, які послідовно і без перерви поборювали більшовикофільство і радянофільство як на терені партії, так і поза нею. Це дуже добре знає і той мій бувший партійний товариш, на якого посередньо ніби покликується автор обговорюваної статті у „Хліборобському Шляху“. У більшовицькому посольстві я взагалі ніколи в моїм житті не був і не міг бути, бо це посольство є в Варшаві, а в тій столиці я теж з роду ще не був.

Та я маю враження, що тут помішалися редакторові „Хліб. Шляху“ поняття. Він мабуть думав про львівський більшовицький консулят, а не про посольство, але написав „посольство“. Отже так, у більшовицькому консуляті я був тричі у 1929 р. з титулу свого становища. Про це знав провід моєї партії і знали мої товариші праці. Крім того бував я нераз і в чеському та в австрійському консуляті. І буватиму, як буде цього потреба.

Але якби п. редактор „Хліборобського Шляху“ знав, скільки менше і більше видатних і відповідальних більшовиків, москалів і українців і навіть білоросів пересунулось через мій редакційний кабінет, то йому очі напевне покрились би більмом з [illegible] здивування. Крім того треба знати, що крім Вас, пане Іване Гладиловичу, просувались через цей кабінет [illegible] й інші видатніші від Вас українські монархісти. Пересувались і поляки й німці й чехи й литовці і [illegible] ці і навіть французи й американці. Були це [illegible] но журналісти або політичні діячі. Я їх приймав і вів з ними інформаційні розмови. І якщо чужинці а [illegible] тім і більшовики будуть мене далі відвідувати в моїм редакційному кабінеті, то я буду з ними говорити і не поможе на те нічого, ні злоба, ні злість, ні [illegible] п. редактора „Хліборобського Шляху“.

5. „ХЛІБОРОБСЬКИЙ ШЛЯХ“.

Від коли „Хліборобський Шлях“ став [illegible] ком, від тоді почав котитися до рівня брукового [illegible] ганчика, що полює на нездорові т. зв. сензації з українського життя. Він став передовсім тереном, де йому берлінський т. зв. гетьманський центр робить [illegible] тичні порахунки зі своїми берлінськими українськими противниками. При тих порахунках виволікає він на сторінки „Хліборобського Шляху“ навіть приватні справи своїх противників, вмішує до них посторонніх людей, як голову УНДО і деяких послів з УНДО і нападає на право і ліво на честь і добре імя людей, які не хочуть визнавати гетьманом п. Скоропадського. Вуличні випади й вулична лайка — ось що характеризує „публіцистику“ теперішнього „Хліборобського Шляху“. Редагує цей орган гетьманців, як сказано, п. Іван Гладилович. Хтож він такий?

Кажуть, що він має за собою велике католицьке минуле, кажуть, що вміє годити своє католицтво [illegible] сліпою вірою в історичну місію „гетьмана“ Павла Скоропадського, якого приналежність до масонів [illegible] нинішний день належно не висвітлена з його боку.

6. ПРО ЧОЛО РЕДАКТОРА „ХЛІБОРОБСЬКОГО ШЛЯХУ“.

Пан редактор „Хліборобського Шляху“, що за [illegible] „переконано“ зневажує тепер „Діло“ і мене, заходив чомусь свого часу до мене на „дружню“ розмову [illegible] на пораду в справі того, чи йому перепрошувати [illegible] людно д-ра О. Назарука чи ні. Чомуж він це робив, коли вважав мене аж шкідником українського [illegible] ду? А таким уже й тоді він мене вважав, бо я [illegible] містити спростувань на статті пок. В. Липинського [illegible]

Крім того п. Іван Гладилович недавно перед [illegible] їм виїздом за кордон приходив до мене до [illegible] і просив, щоби дати в „Ділі“ замітку про [illegible] „Хліборобського Шляху“. Я йому це зробив, не [illegible] жаючи на те, що він вже виписав у „Хліборобському [illegible]

[illegible] „Діло". Але що чого має цей пан редак-[illegible] до такого шпільника в українській [illegible] просити його якихне-[illegible]

[illegible] п. І. Гладиловича треба [illegible] а саме, що він взагалі не [illegible] і що він хіба невповні здає [illegible] що робить. Те, що він зробив в об-[illegible] журналістичним бандит-[illegible] полеміку з тим паном.

[illegible] „СМОК" З „ГАЗЕТИ ПОРАННОЇ".

[illegible] „Газета Поранна", орган не знати якої [illegible] чи то польської, з приємністю [illegible] „сенсацію" з „Хліборобсько-[illegible] тією „сенсацією" більше [illegible] Самозрозуміло, що [illegible] такі „сенсації" з у-[illegible] був би дуже радий, якби українці [illegible] між собою, але себе взаїмно ви-[illegible] непорозуміння між україн-[illegible] успіхом для відомої політики [illegible] тими сумними явищами надто [illegible] В усіх україн-[illegible] солідарність і хоч [illegible] сваритись, то в облич-[illegible] напевно зуміють зед-[illegible] без огляду на внутрішні [illegible]

Вас. Мудрий.

Саботаж на літаках.

ФОРТ ЛЕВЕНКУРТ СТ. КЕНЗАС, 5. 3. ПАТ. [illegible] підложили під ганґаря на ту-[illegible] летунському майдані бомбу, що спри-[illegible] вибух і пожежу. Вогонь знищив 10 літа-[illegible] ґаражі та лябораторії. Догадуються, що це [illegible] на адресу Рузвельта, який наказав [illegible] у справі саботажів на військових літа-[illegible] з ментом страйку обслуговують летун-[illegible] поштові лінії.

[illegible] рештки літака й тіла летунів.

КАЗАБЛЯНКА, 5. 3. ПАТ. Біля Кольомб [illegible] найшли рештки літака та тіла летунів із [illegible] Фляндрії, Колета та президента того [illegible] Ґета. Летуни ті, що згинули трагічною [illegible] летіли понад Сагарою. Від трьох днів не [illegible] про них ніяких вісток. Рештки літака та ті-[illegible] летунів віднайшла рятункова виправа, що [illegible] в Февę.

У Німеччині віднайшли летуна.

У французьких спортових колах велику ра-[illegible] викликала вістка, що віднайдено славного [illegible] Костеса. Як відомо, Костес відлітів у су-[illegible] до Копенгаґену та по дорозі про-[illegible] згідно з одержаними вістками летун сьо-[illegible] ночі осів у Мінстері в Німеччині. Ле-[illegible] в дороги, бо була велика мряка.

Загадочні літаки чи привиди?

СТОКГОЛЬМ, 5. 3. ПАТ. У звязку з впер-[illegible] чутками, що над північною Швецією круж-[illegible] загадочні літаки, військова влада видала [illegible] зарядження, щоби вияснити справу. [illegible] кількох днів 24 військові літаки робили по-[illegible] в тих околицях. Лети відбувалися [illegible] у дуже тяжких атмосферичних умовинах, [illegible] пошукування були безуспішні. В летун-[illegible] колах думають, що вістки про загадочні [illegible] це витвір галюцинації, якій піддалися [illegible] які впевняють, що чули гуркіт моторів і [illegible] точки, які порушувалися по небі.

—o—

Небезпека війни в Европі й Азії.

МОСКВА, ПАТ. У звязку з американськими [illegible] заключити загальний пакт неа-[illegible] „Ізвестія" підкреслюють, що предложення [illegible], що Вашингтон здає собі справу з [illegible] війни в Европі й Азії. Це тимбільше [illegible], що можливе є збільшення зброєнь і числа [illegible] армії. Нема сумніву, що дозброєння [illegible] змінить відношення сил в Европі, а [illegible] та потягне за собою загальні пере-[illegible] усієї Европи.

Валика протибільшовицька демонстрація в Харбіні.

„Манджурський Вістник" повідомляє: У вівторок 23. січня відбулися в Харбіні величезні демонстрації манджурського і японського населення проти управи північно-манджурської залізниці, що опинилася в руках більшовиків і веде спеціяльно ворожу політику проти населення м. Харбіну, зокрема є станицею більшовицької пропаганди. В суботу 27. ц. м. відбулася друга такаж демонстрація, в якій взяли участь українці, вірмени, грузини, турки-татари, жиди й москалі. Проводив тією демонстрацією „Керовничий комітет", обраний на спеціяльних зборах представників громадських установ. Місцем збірки всіх демонструючих назначено площу перед редакцією „Харбінський Час."

Українці збиралися в год. 8. ранку в Українському Домі, який недавно передали японці в їх управу. Всі учасники демонстрації дістали від свого протестаційного комітету жовто-блакитні повязки з печатками тогож комітету. В год. 9.15 вийшли всі з Дому та подалися під редакцію „Харбінського Часу", де всі організації мали зустрінутись. День був ясний і теплий.

У першому ряді походу несли чудовий шовковий український прапор, за ним пятками йшли українці, члени Українського Нац. Союзу Емігрантів, Української Нац. Громади й інших організацій. В поході несли плякати, на яких були написи: „Де совіти, там смерть і голод", „Геть грабіжників-комуністів з півн.-мандж. залізниці!", „Єднайтесь проти совітів", „Геть червоних катів!" і т. д. Український Союз Емігрантів дістав, як було заздалегідь устійнено, друге місце у поході і там ставали всі українці, яких у тій демонстрації взяло участь кількасот.

В 10. год. весь величавий похід напрямувався вулицями Пристані до Нового Міста і за годину дійшов під будинок управи півн.-мандж. залізниці. Тут окрема делеґація мала передати свій меморіял совітському членові управи, але той утік і делеґацію приймив голова управи Лі-Шаоген. Такий сам меморіял передала делеґація і представникові Манджу-Го при цій управі, після чого похід відспівавши національний гимн, розвязався.

Перший від 15 літ публичний виступ українців на вулицях Харбіна, що демонстрував їх національну солідарність, викликав у місті велике і надзвичайне враження.

Дольфус на вічу.

ВІДЕНЬ, 5. 3. ПАТ. На зборах патріотичного фронту в Філях у Каринтії канцлер Дольфус, витаний оваційно великими масами, виголосив довшу промову. Ствердив глибоку духову переміну, яка наступила в австрійському народі м. р., опісля перейшов до зясування подій з ост. тижнів. Зазначив, що не будучи брутальним, зуміє бути безоглядним і твердим, коли йде про запевнення народові спокою та порядку. Радикальні кліки провідників соціялістичної партії здавна підготовляли виступи, що скорше чи пізніше булиб довели до громадянської війни, хоч більшість робітничих мас не хотіла мати з тим нічого спільного. Наша оборонна боротьба, відмітив канцлер, не йшла ніколи й не піде ніколи проти робітників, а йшла проти клік марксівських провідників та фальшивих доктрин, що годували робітничі маси оманними надіями. Ті, що відкинули гасло страйку і разом з патріотично настроєним населенням перешкодили акбуховій катастрофи в нашій країні, причинилися до вдержання Австрії на віки. Витаючи в імені уряду і селянських мас геройську робітничу масу, як необхідний суспільний шар, канцлер заповів, що в найближчому часі будуть видані розпорядки, якими буде створене професійне обєднання австрійських робітників і воно буде одиноким представником інтересів тих мас. Поруч Палати Праці, зазначив канцлер дальше, змагає він до вдержання економічних робітничих орґанізацій і кооператив, але всюди мусітиме зникнути політика. Канцлер заповів дальше, що в найближчому тижні дістане Австрія нову конституцію, якої одначе не введуть цілої в життя, бо справжня орґанічна розбудова станово-суспільного життя вимагає часу й конечної переходової конституції. Маю надію, заявив канцлер, що створимо в нашій країні форми, які будуть зразком для інших, більших територій. Тому теж хочемо втримати волю й незалежність Австрії. Ствердивши, що в боротьбі за справжню волю країни зустрівся австрійський уряд в цілому світі з численними доказами приязни й симпатії, канцлер відмітив, що з боку Австрії не було ніколи причин до загострення взаємин з Німеччиною, бо Австрія займала завжди тільки оборонну позицію.

НА ОРҐАНІЗАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.

Дві наради УНДО в Косові.

Дня 21. лютого ц. р. відбулася в Косові довірочна нарада делеґатів повіту, а опісля тогож самого дня міщанська нарада. На повітову нараду, хоч була сильна сніжна буря, явилось біля 50 делеґатів з 12 громад косівського судового повіту. **Посол Чукур** пояснив зібраним новий самоуправний закон та виборчий реґулямін, який обвязував підчас виборів на Волині. Про зацікавлення зібраних громадськими виборами свідчили численні запити, на які давав відповіді посол. Зібрані порушували також справу безробіття, нужди й голоду, що цього року навістив Гуцульщину. „Запомог не домагаємось — говорили гуцули, — а дешевого збіжа на прожиток та на весну на насіння." Тимчасом деякі селяни дістають кукурудзу по дешевій ціні, але тільки ті, що вписуються в члени „Кулка рольнічого". Зібрані постановили вислати з кожної громади делеґацію до староства з домаганням приділити голодуючому населенню гір збіжа по дешевій ціні.

На другу нараду зібралося дуже численно міщанство цілого Косова. В Косові ще не було виборів до міської ради і не відомо, коли вони відбудуться. Тому посол **Чукур** пояснив зібраним новий самоуправний закон і виборчу ординацію до міських рад. Зібрані постановили заложити Орґанізацію Українців міста Косова та в свій час попросити до Косова посла д-ра Біляка з відповідним рефератом.

По обох нарадах відбулося **засідання місцевої управи Українського Національно-Демократичного Обєднання,** на якому посол Чукур обговорив орґанізаційні справи та підкреслив, що Українське Національно-Демократичне Обєднання накладає на своїх членів великі обовязки у праці за кращу долю українського народу.

Плян робіт на терені львівського воєвідства.

З Фонду Праці й Інвестиційного Фонду почнеться з весною ц. р. ряд робіт на дорогах львівського воєвідства. Ці роботи проходитимуть перш за все на відтинках Перемишль—Журавиця, Львів—Жовква—Рава Руська, Ярослав—Переворськ—Ланьцут—Ряшів, Кристинопіль—Белз, Львів—Камінка Струмилова і на них призначено 500 тис. зол. Міністерство хліборобства переводитиме реґуляцію Полтви в районі Борщович та роботи над Тисьменицею біля Дрогобича й Борислава. Далі обваловуватимуть доплив Висли на терені львівського воєвідства й осушуватимуть великі багна вздовж давнього коритa Вислока. В перемиській окрузі помиблюрати-[illegible] Бучівський канал. На ці роботи призначено 800 тис. зол. В межах загальної програми буде переводити Львів розбудову горішньої частини Янівської вулиці та ІІ поперечок вбік городецької, на що маґістрат Львова дістав 600 тис. зол., зокрема на Замарстинові будуватимуть великий купелевий став коштом 150 тис. зол. та розбудовуватимуть коштом других 150 тис. зол. електричну сітку на північ і захід від Львова, так, що підльвівські села повинні вже цього року мати електричне освітлення. Перемиський маґістрат дістав 160 тис. зол. на розбудову каналізації в цьому місті а Сянік 100 тис. зол. на будову водопроводів.

При згаданих роботах найде працю кілька-десять тисяч людей.

Вирятували залогу „Челюскіна".

МОСКВА, 5. 3. ПАТ. В Москві дістали радіотелеграму від пасажирів з криголому „Челюскін", підписану кпт. Шмітом, який повідомляє, що 5. ц. м. при 40 ступневому морозі літак АНТ 4 вилетів з Куеллен, доїхав до криги, на якій вони були і забравши 10 жінок та 2 дітей, перевіз їх до Куеллен. В таборі залишилося ще 84 мужчин, а якщо погода буде дальше добра, літак вестиме свою акцію дальше.

У найближчих днях має з Аляски виїхати рятункова експедиція, зложена з літаків під пров. летунів Лівоневського і Слепнева та ще один гурт, яким кермує полярний дослідник Ушаков і який співпрацює з американським Т-вом Панамерікен Ервис. У Ном стоїть готов до старту літак, що має міцний мотор і може перебути простір Ном—табор залоги за три години.

Крім цього судна „Смоленськ" з 7 літаками на покладі та „Сталінград" з 2 літаками виїхали 28. лютого з Владивостока і Петропавловська на Камчатку і підходять до проливу Берінга.

Летун Водоплянов буде старатися дістатись до нещасних з Хабаровська через півн.-східню Сибір.

На випадок, якби рятункова акція тягнулася дальше, викінчують у Ленінградських доках у приспішеному темпі криголоми „Красін" і „Лідке".

Радіові новини.

ЧОГО НЕ ПЕРЕДБАЧАВ ЕЙФЕЛЬ.

Знаменитий колись французький конструктор, творець вежі, збудованої в Парижі в 1900 р., не передбачав того значіння, яке матиме його твір у теперішній час для публичної служби. Не передбачав він, що маленький будинок на найвищому поверсі вежі буде призначений на пресову агенцію, що розсилає на радіових хвилях відомости, конечні для французької фльоти і для французького війська в Мароко.

КОНФЕРЕНЦІЯ РАДІОВОЇ УНІЇ В ЛЬОНДОНІ.

З огляду на ще незакінчену справу впорядйого твір у теперішній час для публичної служчуть до Льондону на 12. VI. ц. р. конференцію Міжнародньої Радіофонічної Унії, яка потриває до 20 VI.

ЦЕРКВА НА ВОДІ.

Голяндці, які спромоглися видерти від моря майже третю частину своєї території в Европі, не забувають також і про культурні потреби численних земляків, які більшу частину свого життя проводять на морі, а саме про рибалок і моряків. За голяндськими рибальчими човнами їздить від давна пароплав „Надія". Це є човен, що виконує багато завдань: морської ліхтарні на воді, рятункової стації, шпиталь, школи, а навіть кіна. Тепер човен поширив ще свою діяльність, завдяки інсталяції на ньому короткохвильної висильної стації з правдивою студією, з якої трансмітують богослуження і проповіді в свята, які приймають рибальчі човни на свої голосники.

МАРКОНІ КОКЕТУЄ ПОТВОРУ В ШОТЛЯНДІЇ.

Потвора в шотляндській затоці не дає спокою навіть такій поважній науковій та промисловій організації, якою є „Компанія Марконі". Марконі організував правдиву наукову експедицію до озера, де ніби знаходиться потвора. Ця експедиція засоблена в гидрофони, які коли їх спустять до води, мають усталити... довжину радіової хвилі, на якій осцилює потвора.

СПІКЕР, ЯКИЙ ВАЖИТЬ 1000 КІЛЬО.

Совітський уряд спровадив з Америки спікера, засяг голосу, котрого має поширюватись навколо 50 км. „Спікер", що важить 1000 кільо, буде заінстальований на одній з більших совітських літаків, призначених для пропаганди і висилки урядових відомостей. Очевидно, це тут про так зв. „людспікера", або голосникову інсталяцію нового типу.

ВІДНАЙДЕНИЙ ЛЮКСЕМБУРҐ.

Радіостація в Люксембурзі нарешті устійнила свої трансмісії на хвилі 1.442 — спільній з хвилею совітської радіостації в Мінську. Одначе здається, що тут введуть іще малу поправку: Люксембурґ, що висилає від недавна з великою силою 200 кавт., перейде на трохи довшу хвилю. В кожному разі, стація, яка причиняла багато клопоту радіослухачам на Заході Европи, перестала бути „дикою".

ОБЧИСЛЕННЯ

радіоабонентів виказало, що на 1. лютого було їх 322.966, що означає зріст на 11.679 за місяць, бо стан на 1. січня був 311.287 радіоабонентів.

Вирятували і рибалок.

МОСКВА, 5. 3. ПАТ. Майже всіх рибалок, що находилися на відірваній леляній плиті на Каспійському Морі, вирятували. Летун Брагін привіз на сушу 3 останніх рибалок, що уже місяць були на леді.

Вже небаром реституція Габсбурґів.

БУДАПЕШТ, 5. 3. ПАТ. Урядова „Фуґет Леншеґ" приносить із Відня сензаційну вістку, що не зважаючи на успокоюючі заяви політичних кол, видадуть у найближчому часі конкретні зарядження для переведення реституції Габсбурґів. Зарядження будуть ділитися на 4 етапи: 1) уневажнення детронізаційного закону, 2) спровадження тлінних останків цісаря Карла, 3) дозвіл на побут в Австрії цис. Зити й архикн. Отонові, 4) спроба посадити Отона на престолі.

Повища акція відбувається на основі порозуміння між австрійськими й мадярськими леґітимістами та архикн. Отоном.

НОВИНКИ

— **Чергова** покарнавалова (остання) **Перфекція** в школі Т. Витвицького (Нар. Дім) відбудеться в четвер 8. III. в год. 6.30 веч. 1198

— **Краківські українські товариства** влаштовують дня 11. д. м. в салі Больонського в Ринку концерт нашої співачки Марії Сокіл і Антона Рудницького. Початок в год. 8. веч. Зголошення по білети приймає „Просвіта", Ягайлонська 10.

— **Припинення залізничого руху.** Окружна дирекція залізниць у Станиславові повідомляє: З причини замалого заповнення здержується з 11. березня ц. р. рух поїздів ч. 3123 і 3124 між Станиславовом і Ворохтою (поїзд ч. 3123 Станиславів, відїзд 3.25, Ворохта, приїзд 6.10; поїзд ч. 3124 Ворохта відїзд 7.26, Станиславів приїзд 9.44). Згадані поїзди курсували востаннє 4. березня ц. р.

— **Дики на вулицях Чорткова.** Пишуть нам: У пятницю 2. березня ц. р. мали мешканці Чорткова немалу сензацію. В полудневих годинах появились у місті 4 штуки диків, 3 великі 4 одно мале порося. Пів міста рушило в погоню за диками, але нічого не можна було їм вдіяти. Дики бігали довший час по вулицях, городах та подвірях мешканців, а за ними ціла товпа людей. Навіть на почту пустились були дики по сходах до гори, та один з інтересантів замкнув перед ними браму. По довгій погоні вдалося зловити мале порося, а одного старого вбили військові на полі. Інші два втікли. Відкіля забрили дики до міста, ніхто не знає.

— **Жидівські маневри біля Заліщик.** Як повідомляє жидівська преса, в літі ц. р. відбудуться в околиці Заліщик перші того роду маневри відомої жидівської сіоністично-ревізіоністичної організації „Бетар", що вишколює своїх членів на військовий лад. В маневрах мають взяти участь бетарівці з 15 держав, м. і. з Канади й Америки, а теж з Харбіну приїде 40, із Палестини 700 членів тієї організації. Маневрами проводитимуть Жаботинський й інші визначні жид. організатори.

— **Львівська хроніка.** Львівський суд присудив на 1—5 літ вязниці пятьох членів злодійської банди Юзефа Налепи та на 3—6 літ вязниці Гуралевича і двох його товаришів, що підробляли 2 і 5-золотівки. — Невідомі злочинці вломалися до „Одежного Заведення" в Пасажу Мікодяша та до текстильного складу... Стахевич і Абрисовський і забрали багато товару. — Ізраеля Бергріна, в якого поліція найшла свого часу дві валізи з 700 перепачканими запальничками, присудили на 14 ... вязниці, або на 7.000 зол. грини.

— **Вбивство в Городку.** 21-літній Осип Фалькевич з Черлян, що давно мав якісь порахунки з 22-літнім Мих. Попком з Львівського передмістя в Городку, зустрів ононді останнього на ринку в цьому місті і після короткої сварки почав з ним бійку, в часі якої проколов його на смерть багнетом. Фалькевича арештували.

— **Трійлива папіроска.** В поїзді з Розвадова до Львова задурманили Осію Ваймана купця з Розвадова трійливою папіроскою. Забрали йому 120 долярів, один фунт стерлінгів і ... векслі по 150 зол.

— **Пляшки замісць позички.** До Тарн... приїхав кілька днів тому „блакитний ..." зі Львова, Осип Роговський і довідавшись, що власник цегольні Брах шукає позички 200 тис. зол., представився йому як Яхімек-Яхімовський та пообіцяв позичку добути. Одного дня справді приніс до бюра Браха нову валізу, заявив, що в ній є гроші й застеріг собі, щоб її відчинять в його приявності. Сам покищо взяв від Браха 6.200 зол. та 2.000 зол. готівкою і 3.000 зол. векслями від місцевого ... пароха і не показався більше. Валіза з пляшкою лежала довший час, але неприявність багатого протеґента видалася Брахові за довгою і він відчинив, прикликавши поліцію, валізу. Ця найшла в ній замісць грошей пляшки й арештувала Роговського, біля якого заховані ним гроші на щастя найшли.

— **Звірюки.** В Лодзі стався такий жахливий злочин: На Ст. Зелінського, що входив у браму камениці при вул. Вавельській, напали два невідомі типи, вихололи йому ножем очі і розпороли живіт і втікли. Зелінського, що не знає, хто це міг на нього напасти, відвезли у грізному стані до лічниці.

— **З Польщі.** На лурімовий баль сіоністів у Варшаві вдерлося 20 студентів і викрикуючи проти жидів, побили кількох учасників забави. — З 1. ц. м. обнизили польські летунські лінії ціни своїх білетів. — Б. посол і берестейський вязень Мастек, присуджений на 3 роки вязниці, дістав одномісячну відпустку, бо захворів на склерозу. — Державні довги Польщі доходять до 4 міліярдів 448 міліонів зол., що дає 144.8 зол. на одного мешканця. — В с. Мацінн під Варшавою вродила 34-літна Марієнна Долле двох зрослих зі собою хлопців, однак вони вмерли. — В Острові Мазовецькім позбавив себе життя ... поліцай Ст. Кваснєвський, що підложив собі ручну гранату під чобіт і спричинив вибух, який розніс його на шматки. — Варшавський студент 18-літний Дуда і ...літна Зиґмунтівна, що не могли дістати від батьків згоди на свої заручини, виїхали до Сьроди й кинулися під поїзд. — У Вроцлаві почало голодівку 6 друкарів; уряд заборонив їм відчинити друкарню. — Трьох службовців мін. сусп. опіки, Кульку, Грабовського і Новацького поставили в стан обвинувачення за крадіж 200 тис. зол.

— **Краєва хроніка.** В Бориславі пустили в рух новий шиб Стейтленд 28. — В тому ж місті скочила в криницю і втопилася Циля Штрайх, що не могла довше жити зі своїм чоловіком авантюрником. — Невідомий злочинець вбив у с. Томашівцях пов. Калуш рискалем Войтка Тенчу, якого найшли неживого на полі біля цього села. — В Стрию арештували Германа Рубіна за те, що в визначений на ліцитацію день забрав з хати усі свої статки і поховав їх по сусідах.

— **300 м. паперу на хвилину.** В чесько ... шині Йорданова фабрика паперу вмонтувала машину для виробу газетного паперу, яка може виробити 300 м. паперу за хвилину. Машина робить за 24 години 60.000 кг. паперу ... Довжина такої ролі є 422 км, широкого на 270 цм. Так за рік робить ця машина стільки паперу, що можнаб ним обвинути чотири рази земську довкола рівника.

— **Смерть російського вченого.** У Москві помер славний російський учений Ольденбурґ, колишній член Академії Наук та її головний секретар упродовж 25 літ. Він уродився у 1864 р. і став професором у 1897 р., з фаху орієнталіст, згодом директор Орієнтального Інституту, член ріжних наукових Академій. Залишив ... томів наукових праць і проводив ріжними науковими експедиціями.

— Їхав автом у море. Корабель „Колюмбус“, що [illegible] довкола світа, поступив до Монако. [illegible] Пасажири вийшли на побережжя, що[illegible] Один із них, адв. Стейл, на[illegible] авто, щоб оглянути місто. Шофер пу[illegible] авто, та вже не мав часу вскочити. Авто [illegible] з адвокатом. Люди з переля[illegible] перед автом, що мчалося до моря. [illegible] був спокійний. Отворив лише [illegible] в воду далі їхало. Втонуло небаром [illegible] Як досягло дна, виліставсь з нього [illegible] і виплив на поверхню води. Юрбі, що [illegible] сказав, що подорож у [illegible] була цікава, та міста вже не [illegible] Узяв інше авто й вернувся на корабель.

— Ескімоська фільма. Найновіша фільма Ме[illegible] „Ескімоси“ йшла в Пари[illegible] висловилася прихильно про [illegible] фільма це то справжнє життя ескімо[illegible] уладили для журналістів ескі[illegible] бенкет із ескімоськими ласощами. [illegible] Петро Фройхен, що прожив 12 літ серед [illegible] і знає дуже добре ескімоську мову, [illegible] керманичем фільми. Французь[illegible] дослідник д-р Клярко висловив[illegible] про фільм дуже прихильно.

— Тисячелітні збіжа і харчі. У татарській [illegible] повіті Даниловка, де колись нахо[illegible] староболгарське місто Сувара, зробили [illegible] Вже в староарабських памятках є [illegible] про це місто. Розкопи дали гарні вислі[illegible] Найшли тут останки всякого посуду, ро[illegible] збіжа, пшеницю, овес, ячмінь, фасолю, [illegible] кости, прикраси та музичні інструменти. [illegible] теж сліди давньої твердині. Археольо[illegible] веде проф. Смирнов.

— Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці лютому ц. р. 45 катальогових чисел приросту до ч. 3455 включно. В поодиноких відділах при[illegible] предметів: археольогія 43 (памятки куль[illegible] мальованої кераміки з Поділля та кремін[illegible] знаряддя з Волині), історичні памятки 5 (із [illegible]„Сокола-Батька“), видівки 3, фотографій 14, [illegible] 12, банкнотів 1000, медаль 1. Жертво[illegible] були пп.: Береза Я., посол Бура, проф. [illegible]чок С., арт. Геп Л., дир. Дорошенко В., [illegible] Левицький В., Малинка М., д-р Олесюк Т., [illegible]ський Л., Присташ М., Синилик Е., Т-во „Сокіл-Батько“, Цинкаловський О., Чорний О. [illegible] Музею складає всім щиру подяку. Для [illegible] Музей відчинений щодня від 8— [illegible] в неділі і свята від 10—12.

—o—

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС“: „ПІСЕНЬКАР ВАРШАВИ“.

Автор сценарія цієї фільми і головний її [illegible] А. Бодо відомий вам із попередньої [illegible] комедії „Його Екселенція — субєкт“, що [illegible] до кращих польського фільмового ви[illegible] Використаний тут дотепно популяр[illegible] мотив молодця, що заробляє на про[illegible] вуличним співом і грою на гітарі. Від пре[illegible] фільми Прежана „Під дахами Парижа“ [illegible] цей мотив з успіхом Моріс Шевальє [illegible] його до шаблону. У „Пісенькарі Варшави“ дуже добре проведена вся інтрига — сцени [illegible] живі, — типи дуже добрі. Крім Бодо [illegible] капітальну ролю Звіч, славний колись „Швейк“. Спів, музика і дотепи складаються на [illegible] цілість веселої, добре складеної ко[illegible]

КІНО „КАСІНО“: „СЕКРЕТ ЖІНКИ“.

Повна трагізму історія молодої жінки, що [illegible] свого молодого чоловіка, а потім найдо[illegible] дитину. Фільма побудована на підставі [illegible] роману і виведена з такою дбайливістю, [illegible] найкраща повість. Мало відома у нас артистка [illegible] Дав — дає неперевершену креацію.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ЙОСИФ КАРАНОВИЧ.

В „Ділі“ була коротка згадка про смерть [illegible] незвичайного громадянина української ві[illegible] кольонії. Та годиться „тихим, не [illegible]“ помянути Покійника за його діяльність [illegible] свого народу, що його він цілим [illegible] так щиро любив. Походив П. Ка[illegible] з міщанської родини в Сокалі і завдяки [illegible] працьовитости, тактові і гарній [illegible] добився визначного становища, яке в ав[illegible] монархії лиш міг звичайний смер[illegible]-українець осягнути.

Покінчивши правничі студії у львівському [illegible] присвятився він службі в судів[illegible] на всіх степенях, як авскультант, [illegible] прокуратор, радник і надрадник, від[illegible] за тільки знаменитим знанням зако[illegible] і великою совісністю, строгою безсто[illegible] та оборонною непримирен[illegible] особисті прикмети звернули на нього увагу рішаючих кол у Відні і спричинили покликання його на визначне становище гофрата при Адміністраційнім Трибуналі у Відні (одного українця там-же). З запалом узявся Каранович до праці на новому полі і тішився признанням своєї праці. По 7-літній праці з розвалом монархії був звільнений зі служби, таксамо як усі інші не-німці.

Підчас світової війни неодного краяна виратував з Талергофу, а багато біженців найшло в його домі поміч, а навіть притулок. По розвалі Австрії зголосився до праці в ЗУНР і брав видатну участь у кодифікаційній комісії, якій предложив проект громадського закону, опертий на широкій автономічній основі. По катастрофі в 1923 р. дістав, як австрійський громадянин, австрійську пенсію і постійно проживав у Відні, де був від кількох літ сеніором Братства при церк. св. Варвари, бо як практикуючий католик твердо стояв при вірі своїх батьків і давав під цим оглядом приклад українському робітництву й інтелігенції Відня. Віденська кольонія відчула болюче його страту і численно віддала йому останню прислугу.

Взірцевий муж і батько, осиротив дружину Марію з Рожанковських, доньку Софію Панькевичеву і сина д-ра Богдана. — Нехай Йому чужа земля буде пером!

А. Д.

Дописи.

РОГАТИНЩИНА.

Загальні збори чит. „Просвіти“ в Рогатині відбулися дня 15. лютого ц. р. в присутности 54 членів. Докладний звіт з діяльности читальні відчитав секретар товариства п. Іван Ошитко студ. прав. При читальні було діяльних 6 секцій. Найбільшу діяльність проявили секції: викладова, драматична й оркестральна. Викладів виголошено 12. Число книжок у бібліотеці доходить до 400. Доходу мала читальня в минулому році 1.090 зол. Вибрано новий виділ, у склад котрого ввійшов проф. гімн. д-р Гр. Дрогомирецький як голова.

Повітова рідношкільна анкета, скликана Кружком „Рідної Школи“ в Рогатині, відбулася дня 24. лютого ц. р. в присутности біля 200 учасників, представників місцевих Кружків та товариств. На анкеті виголошено 4 реферати, а саме: директор гімн. Омелян Бачинський: Вага середньої школи для українського народу, о. дек. Щербанюк Іван: Матеріяльне забезпечення шкіл та учнів, дир. О. Бачинський: Підготовні курси для гімназій, проф. Ю. Кам'янецький: Внутрішня позичка „Рідній Школі“. Після довшої дискусії принято одноголосно резолюції: 1) Анкета взиває усіх батьків посилати свої діти тільки до шкіл „Рідної Школи“. 2) Для матеріяльного забезпечення шкіл та учнів взиває анкета створити стипендійний фонд та складати своєчасно оплату за науку дітей. 3) Для збільшення фреквенції у гімназії зорганізувати підготовні курси. 4) Внутрішня позичка „Рідній Школі“ є обовязком і честю української нації, тому взиває усіх до активної участи в цій позичці.

Загальні збори філії „Просвіти“ в Рогатині відбулися дня 25. лютого ц. р. Збори філії мали все найбільшу фреквенцію. Так і ц. р. було присутніх 402 членів та делегатів читалень. Збори відкрив голова філії посол Гривнак Андрій. Обширні звіти з діяльности здавали члени виділу й урядовець філії. Філія гуртує 46 читалень. Власних читальняних домів є 36, з того 5 одноповерхових. Виділ відбув минулого року 13 засідань, скликав 3 повітові анкети, 6 районових і 14 читальняних анкет. Відбуто 3 повітові свята, а саме: свято Шевченка, книжки та „Просвіти“. Від виділу філії відбулося 136 поїздок. Канцелярія філії вислала 425 письм, дістала 98. Філія вдержує бібліотеку, зложену з 691 книжок в українській, німецькій та польській мові. З бібліотеки визичено в звітовому році 1.461 книжок. Читальні філії відбули 527 засідань. Вистав відіграно в читальнях 147, улаштовано 74 свят концертів. Усіх членів по читальнях було 5.861, з того 1.942 жінки. Читальняні бібліотеки мали 7.974 книжок, з того оправлених 4.994, неоправлених 2.980. Загальна вартість книжок 23.912 зол. Прочитано за час діловного року по читальнях 9.679 книжок. Читальні передплачували 127 часописів. Над звітом виявилася дискусія, котра не була така бурхлива, як минулих років, а спокійна, ділова, з виїмком виступів деяких фашистів, розчислених на сензацію. По ухваленні абсолюторії приступлено до вибору нового виділу. Головою вибрано д-ра Гр. Дмитрова, лікаря в Рогатині. Виділ складається з незначними змінами з тих самих членів, що минулого року.

СПОРТ.

КРАЄВІ ЗІЗДОВІ ЗМАГАННЯ У СЛАВСЬКУ.

На старті цьогорічних краєвих змагань у зізді стануло 87 змагунів. Були це змагуни зі Львова, Стрия, Сколього, Гребенова, Ворохти, Славська, Волосянки і Семечова. Старт був на Ільмі, мета коло домівки К. Л. К. Траса для всіх змагунів однакова довга. Слід зазначити, що всі (87) змагуни прийшли до мети, що майже ніколи не буває. Снігу мало, мокрий і тяжкий до зізду.

Змагання відбулися в конкуренціях: жінок, сеніорів, верховинців і доросту до (18 літ). Верховинців поділено на місцевих і позамісцевих.

Індивідуальні осяги такі:

Жінки: 1) **Рожанковська** (К. Л. К. Львів) час 10.36. 2) Фелак (УССК) 11.32. 3) Огляй (Сокіл-Львів) 12.15. 4) Маковей (К. Л. К. Львів) 12.23. 5) Кузьмик (Сокіл-Стрий). 6) Мілянич (Сокіл-Стрий).

Сеніори: 1) **Пелюшак** (Сокіл-Львів) 7.25. 2) Рибачек (УССК) 7.46. 3) Патоля (Сокіл-Стрий) 7.51. 4) Диба (Сокіл-Стрий). 5) Рогожа (УССК).

Верховинці: 1) **Шимін Юрко** (К. Л. К. Славсько) 8.08. 2) Мочерняк Гриць (К. Л. К. Ворохта) 8.09. 3) Улинець Юрко (К. Л. К. Славсько) 8.21. 4) Данилович Богдан (К. Л. К. Славсько). 5) Савка Губліт (К. Л. К. Славсько).

Доріст: 1) **Ґреб Федь** (К. Л. К. Славсько) 9.50. 2) Касійків Сл. (Гребенів) 10.42. 3) Роїк М. (Сокіл-Сколе) 11.16. 4) Страган Василь (К. Л. К. Сл.). 5) Пушкар О. (К. Л. К. Сл.).

Загальна клясифікація змагунів представляється так: 1) Пелюшак (Сокіл-Львів), 2) Рибачек (УССК), 3) Патоля (Сокіл-Стрий), 4) Шимін Юрко (КЛК Славсько), 5) Мочерняк Гриць (КЛК Ворохта), 6) Диба (Сокіл-Стрий), 7) Рогожа (УССК), 8) Улинець Юрко (КЛК Славсько), 9) Сенчина (УССК), 10) Данилович Богдан (КЛК Славсько).

На загал траса коротша (около 2 і пів км.) і тому різниці часу секундові. Стрінуло нас також багато несподіванок. Молода змагунка Огляйна (Сокіл-Львів), що стартує щойно перший рік, добула 3-є місце в конкуренції жінок. Ще більші несподіванки були в конкуренції сеніорів. Минулорічний мистець Хмуля осягнув ледви 12-е місце. Гриць Мочерняк — одинокий з першої 10-тки, який не знав траси — прибув 5-ий! Диба і Шимін добули добрі місця, хоч стратили підчас зізду досить часу з огляду на дефекти у вязаннях. Деякою несподіванкою було здобуття першого місця Пелющаком.

Нагороди: З жінок Рожанковська здобула мандрівну чашу, уфундовану фабрикою Альоє. Мандрівну чашу „Неділі“ здобув Пелющак (Сокіл-Клепарів) як 1-ий зі сеніорів. Нагороду індивідуальну Ред. „Діла“ (годинник з відповідною дедикацією) здобув 1-ий з позамісцевих верховинців — Гриць Мочерняк, голова філії К. Л. К. у Ворохті. Перший з місцевих (тобто славчанських) змагунів Юрко Шимін (КЛК Славсько) здобув індивід. нагороду, уфундовану Ред. „Народньої Справи“ (теж годинник). Нагороду індивід. ф-ми Палюх (лещата) здобув Федь Ґреб (КЛК Славсько) як перший в конкуренції доросту.

Змагуни-верховинці, які осягнули 2-гі, 3-і і дальші місця, дістали нагороди в книжках, уфундовані „Червоною Калиною“, „Сільським Господарем“, книгарнею Шевченка і дир. Тимтором.

Суддювали пп. Огоновський, інж. Кобринський, інж. Крохмалюк, інж. Лищиняк і м-р Олесницький.

По змаганнях відбулася в домівці К. Л. К. святочна роздача нагород для верховинців при співучасті делегатів багатьох товариств та установ, як також запрошених гостей.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

Змагання за чашу.

ЛЬОНДОН: Чвертьфінал за чашу Англії приніс знов один несподіваний вислід, а саме — фаворизований Арсенал (Льондон) програв на власнім грищі з Астон Віллє (Бермінгем) 1:2 і тим самим відпав від дальших гор. На цих змаганнях було 82.247 платних видців!!

Рекорд видців був у Менчестері, де було присутніх 84.329 видців. Вже 3 години перед змаганнями поліція замкнула доступ на грище і кількананцять тисяч людей лишилося поза брамою стадіону. По незвичайно гострій і завзятій грі Менчестер Ціти переміг Стоке Ціти 1:0 і заквалифікувався до півфіналу.

Портсмут — Больтон Вандерерс 3:0, 52.00 видців.

Лайчестер Ціти — Престон Нортгенд 1:0, 67.506 видців.

ВІДЕНЬ: мистецтво: Австрія — Вієнна 1:0; Рапід — В. А. Ц. 10:0!!! Льовертас — Вакер 4:1; Ф. А. Ц. — Спортклюб 1:1; Адміра — Він 6:2; Гакоаг — Донав 2:0. В табелі веде Рапід перед Адмірою, Австрією, Вієнною і т. д.

ШВАЙЦАРІЯ — НІМЕЧЧИНА.

БЕРЛІН, 5. III. ПАТ. У Базелі в присутности 6000 гостей відбувся гаківковий меч між Німеччиною та Швайцарією, що скінчився добутою швайцарів 5:0.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам, ч. 2. лютий. Зміст: По Загальних Зборах. о. прот. П. Табінський: Одна міра. о. Вас. Прищляк: Сучасне проповідництво. о. И. Я.: Ми живі. Як зарадити? о. Омелян Квіт: Як помогти священикам у навчанні релігії. о. А. Лоцкий: Значення зимних місяців в науці церковного уставу. о. М. Д.: „Конкордія" чи новий „Кодекс Юріс Канонічіс?" о. Д-р Г. Костельник: Завваги до катехизму. о. Осип Гойдуньо: Другий Загальний Збір Товариства св. Андрея. Всячина.

НАЗУСТРІЧ, ч. 5. двотижневик, Львів, 1. III. 1934 року. Ціна 50 сот. Література, мистецтво, наука, громадське життя. Зміст: Д-р Василь Сімович: Наша товариська мова; Володимир Коваль: * * * (поезія); Андрій Бринько: Пакт чотирьох: Меланія Нижанківська: Крутіж; Д-р Іван Раковський: Ернест Гекель; Мих. Рудницький: Блудні сини та обєзуднi; Ст. Левинський: Японка; Олена Мак: Японська жінка емансипується; Олекса Гриценко: Без грошей у Царгороді; Коельо Нетто: Співи, з португальської мови перекл. П. Карманського; Яків Васерман та його думки про роман і драму; Яків Васерман: Читання книжок; З чужих книжок; Українська хроніка; Літературний Бім-Бам; Чужинна літературна хроніка; Летіло 40 ґорок; Замітки й рецензії.

РІДНА МОВА. Ч. 3. Зміст: І. Огієнко: Всеукраїнська літературна мова й мова наших світичих видань. Є. Грицак: Українська мова в сучасній школі. Г. Ільїнський: Походження українських слів: 14. Соломаха „рід потрави". І. Огієнко: Мапа українських говорів. І. Коровицький: Дещо про знаки розділові у П. Тичини. Я. Шемлей: Прислівники на -о, -е в українській мові. Ів. Зельський: Мовна традиція й територія слів. Є. Пеленський: Бібліографія української мовознавчої бібліографії. Ф. Коковський: До словника назов народніх одягів. І. Ільницький: З військової термінольогії. Життя слів. Чистота й правильність української мови, відповідь на запитання наших Читачів. Бібліографія нових праць для вивчення укр. мови. Словник чужих слів. Розділ для самоуків: Початкова Граматика укр. літературної мови. Знимок із Київської Остромирової Євангелії 1056—1057 р. — Адреса „Рідної Мови": Варшава, ул. Стальова 25 м. 10. Передплата річна 6 зол., піврічна 3 зол., чвертьрічна 1.60 зол.; за границею: в Европі 9 зол., в Америці 2 дол. річно. Нові передплатники коли того бажають, дістають „Рідну Мову" від 1. числа.

НОВА ХАТА, журнал для плекання домашньої культури. 1. березня. Ч. 3. Зміст: М. Рильський: Дитинство. К. М-ка: Конкурси й конкурси. І. Лоський: Шевченко й діти Ускових. Ір. Гургула: Проекти на народній стрій. Дора Біленька: Лещатарські змагання. Ольга Попович: Кліточка. Л. В.: Що таке клюква. Д-р Евген Томашевський: Місце домашньої птиці. Ольга Ліщинська: Парники. Нові книжки. На концерти й шкільні свята. Зачіски й капелюхи. Гачком і фротами. В. О'Коннор-Вілінська: Лисенки й Старицькі.

РІДНА ШКОЛА з 1. березня 1934, що знова підпала конфіскаті, появилося у збільшеному виданні як подвійне 4. і 5. чергове число та приносить різнородний та актуальний матеріял. Зміст цього числа такий: Лев Ясінчук: фінансові потреби Р. Ш. та внутрішня позичка. О. Застирець: Крокодиль. Шкільна гумореска (фейлетон). Пос. Мілена Рудницька: Політика і школа (промова на засіданні сойму 10. II. 1934 р.). Д-р В. Безушко: З тернистої дороги польської школи в минулому. Олександер Тарнович: Українська літоча бібліотека. Літоча преса. Літоча книжка. М-р Петро Кривоносюк: Перші щаблі між дорoстаючими і дорослими. Позичка Левандівки Р. Ш. Д-р М. Андрусяк: Шкільництво на Україні за княжих і козацьких часів. Вплив Рідної Школи на чужині. (Стаття про становище польського політичного світу до українського шкільництва сконфіскована). Учитель підступом польщить школу. (Допис з Лібухори пов. Самбір). Самоволя управителя школи в Стебнику. Недоля білорусинів. Матеріяльне забезпечення італійського вчительства. Реформа народнього шкільництва в Польщі. Василь Сілецький: Дитячі садки в Городенському повіті. Гігієна дому й школи: Про пропаганду гігієни в школі. З життя Рідної Школи: Засідання Гол. Управи Р. Ш.: Жовківщина для Р. Ш.; З рідношкільного життя Галичині; З діяльности Кружка Р. Ш. в Кошилівцях; Рогатинщина Рідній Школі; Волинська молодь будувала на Р. Ш. Бібліографія. Рідні вісти. Ювілейні: Митрополит П. Могила; Колядники Р. Ш. в Конюхах; Літочий садок в Чернигині; Молоді колядники Р. Ш. у Верби на Волині. — „Рідна Школа" є не лише необхідною для Кружків „Р. Ш." для всіх навчительства, але взагалі для кожного, хто уважає найважнішою під цю пору справою виховання у ширшому значінні того слова. Тому заслуговує на всесвого ширення. — Журнал „Рідна Школа" виходить двічі в місяць і коштує в передплаті тільки 1 зол. місячно. — Адреса: Львів, вул. Словацького ч. 14.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва і громадського життя. Ч. 3. Березень. Зміст: Д. ... Зодіак. Ю. Клен: Антоній і Клеопатра. О. Ольжич: Поезії. Е. Маланюк: Терція Birisis. І. Федорко: Заграння. Д-р Й. Гебельс: Мораль чи мораль? Романенчук: І. Мазепа в европейській літературі. Кубійович: Українська національна територія. Л. Гриничка: Ст. Смаль-Стоцький і українська мова. Гончаренко: Гомо Еуропеус. М. Мухин: Український фільм в українських Термопілах. Ю. Липа: Організація почуття. Д. Донцов: Буря над Заходом. Експресового фільму. Бібліографія.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЯТЕЛІСТ, місячник, ч. 1-2, Відень січень-лютий, 1934. Зміст: Наша позиція. Новорічні побажання. В. Зонненберг-Федоровський: Нові марки СРСР. Хибнодруки. Генеральні збори У. Ф. в Берліні. Л. Калмус: З історії пошти в Галичині. Нові марки. Дрібні вістки. Критика і бібліографія.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

„Заграва" Український Театр.

Під артистичним проводом В. Блавацького.

Львів.

Саля театру „Міньон", вул. Оссолінських ч. 10.

Вівторок, 6. III. „Ґетто".

Білети продає „Союзний Базар", вул. Руська.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 6. III. год. 7·30 веч. „Родина" Абон. 12.

Середа, 7. III. год. 7·30 веч. „Родина" Абон. 12.

Четвер, 8. III. год. 7·30 веч. „Родина" Абон. 12.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 6. III. год. 7·30 веч. „Товаріщ" Абон. 13.

Середа, 7. III. год. 7·30 веч. „Товаріщ" Абон. 13.

Четвер, 8. III. год. 7·30 веч. „Товаріщ" Абонамент „Або" неважний

Кіна.

АПОЛЬО: „Ягоди пекла".

АТЛЯНТИК „Приятелі та любки" (на основі Декобри).

ВАНДА: „Під фальшивим прапором".

КАСІНО: „Секрет жінки" та „Бастер у кабареті".

КОЛІСЕЙ: „Чарівна ніч", ревія „Привітання Львова".

КОПЕРНИК: „Гарний є світ" (Моріс Шевальє).

МАРУСЕНЬКА: „Клюб джентельменів" (Клів Брук) і додатки.

МІРАЖ: „Мадярське кохання", „Осьма Слімова гривота".

МУЗА: „Усміх щастя".

ПАЛЯС: „Пісенькар Варшави".

ПАН: „Обід в 8-ій" та ревія.

ПАСАЖ: „Баніт", "Подорож у далекий світ".

ХИМЕРА: „Заборонена мельодія" (Йос. Моіка).

СВІТ: „Вел. княжна Олександра" (Єріка, Слезак).

СТИЛЕВЕ: „Побідник тотелю Атлянтика" і ревія.

УТІХА: „Прошак із Багдаду" та ревія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 6. березня 1934.

Відень (506,8) 12·00 Альпейські мельодії, 17·20 Солісти, 19·30 Оп. музика, **Кошиці** (269,5) 12·30 Концерт, **Прага** (470,2) 16·00 Концерт, 17·50 Спів, **Рига** (514,6) 21·30 Пів. музика, **Берлін** (356,7) 16·00 Австр. мельодії (капеля), 17·30 Пісні і фортепян, **Лянгенберг** (455,9) 21·00 „Міщанин шляхтичем" симф. суїта Р. Штравса, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт (музика, спів), 17·30 „З нові мандрівки по Африці". (Фробеніюс), 17·50 Нові пісні, **Букарешт** (212,6) 20·00 Спів **Беромінстер** (539,6) 20·00 „Гарна Белінда" ром. опера Губера, **Будапешт** (549,5) 17·00 Сальон. музика, 18·15 Віольончеля, 19·38 Опера, **Міляно** (368,6) 13·00 Квінтет, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика, 20·45 Опера.

Середа, 7. березня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 19·30 Концерт. 17·10 Давня камер. музика, **Братислава** (298,8) 19·30 „Русалка" оп. Двожака. **Кошиці** (269,5) 11·55 Циг. музика, **Прага** (470,2) 10·15 Концерт (Твори Сметани), 19·30 „Дві вдови" оп. Сметани. **Париж** (312,8) 13·45, 14·15 Танкова музика, 21·00 „Мон Аман" оп. Алікса, **Атльона** (531) 22·15 Спів, **Ковно** (1935) 19·30 „Продана наречена" оп. Сметани, **Берлін** (356,7) 20·10 Нар. пісоньки, 20·25 Солісти, **Гайльсберг** (291) 11·30, 16·00 Концерт оп. орхестри, 15·30 Програма для дітей, **Лянгенберг** (455,9) 20·10 „Мадам Лісельо" оп. Герстлера, **Ляйпціг** (382,2) 21·00 Вагнерові твори (музика, спів), **Букарешт** (212,6) 13·15, 18·15 Легка музика, 20·45 Спів, **Сотенс** (443,1) 20·00 Верховинські пісні (хор), **Будапешт** (549,5) 12·05, 19·40 Спів, 13·30, 21·25 Циг. музика, **Рим** (420,8) 13·30 Танкова музика, 20·45 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Вівторок, 6. березня 1934.

7·00—8·00 Раніша авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальон. орхестри, 15·15 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Мельодії з нових оперeток (гр. плити), 16·40 Куток мови, 16·50 Концерт, музика, спів, 17·25 Тріо Рапацьких (пісоньки), 18·00 „Про цілі людських змагань", 18·20 Муз. скринька, 18·35 Легка музика з гр. плит, 19·03 Рецитації поезій, 19·15 Всячина, 19·25 Фейлетон, 19·40 Академія в честь еп Бандурського (із льв. маґістр. салі) 20·02 Опера Пучіні'я „Манон Леско", в перерві „Титан" новеля, 22·30, 23·05 Танкова музика.

Середа, 7. березня 1934.

7·00—8·00 Раніша авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Льондонська орхестра (з гр. плит), 15·55 Спів (Буранська, сопран), фортепян, 16·10 Для дітей: „Чи знаєш твій край?", 16·40 Листи та програми, 16·55 Концерт військової орхестри, 17·25 Фортепян, 18·00 Таємні глибини океану, 18·20 Легка музика, 18·45 Найцікавіші знахідки з нової ділянки, 18·55 Всячина, 19·10 Література на Капрі, 19·27 Сільська рерум, 19·30 Трансм. з чеської Праги: „Дві вдови" оп. Сметани; Спортові вістки, 22·00 „Сон весняного ранку", 22·14 Танкова музика, 22·40—23·00 Грамофонові плити.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·29 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·95 Париж 34·93, і пів, Берлін 210·40, Ціріх 171·45, Амстердам 357·05, Прага 21·99, Італія 45·70 Нюйорк кабель 5·31 і пів, Нюйорк чеки 5·31¼.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 5. III. масло 2·90, молоко —·18, сметана —·80, яйця 2·90—3·—

Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На Рідну Школу зложили ВП: Родина бл. п. Д-ра Івана М. Крушельницького проф. жін. гімн. Р. Ш. у Львові 30 зол. замісць подяки всім тим, що занялися похороном і взяли в ньому численну участь, як також усім тим, що устно й на письмі зложили заяви співчуття, Др. Ів. Лопатинський, Годогори 10 зол. замісць квітів на домовину сестри Соні. 1193

Непринятий Проф. др. М. Панчишином гонорар жертвуємо: 50 зол. на шпиталь ім. Митр. А. Шептицького і 50 зол. на Кружок Р. Ш. ім. кн. Льва на Личакові. м. Іван і Дарія Новосади. 1192

ПОДЯКА.

Смутком прибиті по смерти нашої найдорожчої Мами і Бабуні, **бл. п. Юлії з Целевичів Танчаковської** складаємо щиру подяку Всім, що зволили віддати Їй останню прислугу. Передовсім дякуємо Вп. Проф. Др. М. Панчишинові за повну посвяти і зовсім безкорисну лікарську опіку до останньої хвилини життя Покійної. Дякуємо Впр. Отцям за провід у похоронах, а саме: о. сов. і парох. Ев. Дуткевичеві, Впр. о. Канцлерові Ґалянтові М., о. проп. Ал. Бучацькому, о. Яр. Чеверичеському, о. Годуньковi і оо. Студитам. Дякуємо п. радн. Купчинському і всім членам хору. Також дякуємо Вп. Пані Добродійці Зеленовій за невтомну поміч у доглядинах підчас хороби Покійниці. Всім Приятелям і Знайомим Спасибіг!

У Львові 5. III. 1934.

Діти і Внуки.